

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 08/25

Arbitraal vonnis in de zaak van:

drs. A.,
wonende te Z.,
eiser in conventie, verweerder in reconventie,
gemachtigde: mr. J.W.M. Pothof;

tegen:

de stichting **B.**,
gevestigd te Y.,
verweerster in conventie, eiseres in reconventie,
gemachtigde: mr. J.G. Sijmons.

Partijen worden hierna aangeduid als eiser en de stichting.

1. De procedure

- 1.1 Eiser heeft bij brief van 16 oktober 2008 dit geschil aanhangig gemaakt bij het Scheidsgerecht. Bij memorie van eis van 14 november 2008, met producties, heeft hij gevorderd dat de stichting op straffe van een dwangsom zal worden veroordeeld de volgende verklaring te verspreiden:

De Raad van Bestuur van de stichting betreurt dat in de afgelopen jaren uitlatingen zijn gedaan aan het adres van eiser die onjuist zijn gebleken en/of eiser in zijn eer en reputatie hebben geschaad, althans hebben kunnen schaden. Eiser is sedert juli 2006 niet meer actief voor de stichting op basis van een daartoe genomen besluit, dat evenwel geen goede gronden kende. Eiser zal tot zijn pensioengerechtigde leeftijd, 1 december 2009, nog verbonden blijven aan het ziekenhuis. Eiser heeft gedurende vele jaren een belangrijke bijdrage geleverd aan de ontwikkelingen op zijn vakgebied en daardoor aan de reputatie van het ziekenhuis. De Raad van Bestuur spreekt daarvoor zijn erkentelijkheid bij deze uit.

Daarnaast heeft eiser gevorderd dat de stichting wordt veroordeeld tot betaling van een bedrag van € 45.000,-, althans een in redelijkheid te bepalen bedrag ter zake van de in het verleden gemaakte kosten van juridische bijstand van eiser, alsmede dat de stichting wordt veroordeeld in de kosten van deze procedure.

- 1.2 De stichting heeft bij memorie van antwoord verweer gevoerd, met conclusie tot ontzegging van de vordering, en bij memorie van eis in reconventie gevorderd dat het Scheidsgerecht de arbeidsovereenkomst tussen partijen met onmiddellijke ingang zal ontbinden zonder toekenning van schadevergoeding aan eiser, met diens veroordeling in de kosten van de procedure. De stichting heeft een aantal producties overgelegd.
- 1.3 Eiser heeft bij memorie van antwoord in reconventie, met producties 13 tot en met 21, geconcludeerd dat het Scheidsgerecht de vordering van de stichting zal afwijzen, of, bij ontbinding van de arbeidsovereenkomst, aan eiser een vergoeding zal toekennen, gelijk aan het bruto-salaris van eiser tot 1 december 2009, te vermeerderen met emolumenten en pensioenpremies, met veroordeling van de stichting in de kosten.
- 1.4 De gemachtigde van de stichting heeft bij brief van 9 april 2009 een productie nagezonden.
- 1.5 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 14 april 2009. Eiser is in persoon verschenen met zijn echtgenote en bijgestaan door zijn gemachtigde. De stichting was vertegenwoordigd door mevr. drs. C., voorzitter van de raad van bestuur (verder: rvb), mr. D., secretaris van de rvb, en mevr. E., manager HR, bijgestaan door haar gemachtigde.
Beide partijen hebben de wederzijdse standpunten doen toelichten, de stichting aan de hand van pleitnotities.

2. Samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiser is als klinisch chemicus verbonden aan het fusie-ziekenhuis van de stichting, op basis van een met haar rechtsvoorgangster gesloten arbeidsovereenkomst van 23 september 1975. Hij zal op 9 december 2009 de pensioengerechtigde leeftijd bereiken.
- 2.2 Eiser werkte vanaf 2001 samen met de klinisch-chemicus F.. Eind 2004 is tussen F. en hem een conflict ontstaan. Eiser heeft het vertrouwen in F. opgezegd. Hij heeft een verklaring, gedateerd 28 oktober 2004, voor de medewerkers opgesteld waarin hij aan zijn collega niet concreet toegelichte verwijten maakt met betrekking tot de samenwerking binnen en de wijze van leidinggeven aan het Laboratorium. F. heeft zich daarna ziek gemeld. Bemiddeling tussen beiden heeft niet tot resultaat geleid. F. heeft in januari 2005 nadat een bespreking met de rvb had plaatsgevonden waarbij afspraken zijn gemaakt, zijn werkzaamheden hervat. Ondanks herhaalde besprekingen bleef het conflict tussen eiser en F. in stand. Bij brief van 21 maart 2005 heeft het Stafbestuur, dat zich desgevraagd door eiser over het conflict heeft gebogen, bericht dat het geen standpunt in deze kwestie kan innemen. De clustermanager heeft in de periode mei-juni 2005 enkele malen met beide klinisch chemici gesproken. Na onderzoek heeft de rvb in juni 2005 eiser uitgenodigd voor een gesprek. Deze is daarop niet ingegaan. De interim-voorzitter van de rvb heeft zijn standpunt neergelegd in een brief van 29 juni 2005 (prod. 3 bij mve). Eiser heeft zich na een vergadering met het personeel van het laboratorium arbeidsongeschikt gemeld. Hij heeft vanaf september 2005 geen werkzaamheden in het laboratorium meer verricht, doch zich bezig gehouden met taken daarbuiten, gedeeltelijk ook op een andere locatie.

- 2.3 Eiser heeft zich gewend tot zijn beroepsvereniging, de NVKC. Deze heeft na een hoorzitting geoordeeld dat geen sprake is van aantoonbare schending van de gedragscode door F., wel van een ernstige onderlinge vertrouwensbreuk. Het Stafbestuur heeft zich opnieuw over de kwestie gebogen en bij brief van 24 oktober 2005 aan eiser meegedeeld dat hij zich voor zijn kwetsend gedrag zou moeten verontschuldigen tegenover zijn collega. Vanaf 1 juli 2006 heeft eiser geen werkzaamheden meer verricht voor de stichting. De voorzitter van de rvb heeft bij brief van 24 juli 2006 onder verwijzing naar een eerder die maand gehouden bespreking geconstateerd dat eiser wegens een vertrouwensbreuk niet meer in het ziekenhuis kon blijven werken en voorgesteld dat eiser met OBU zou gaan. Eiser was daartoe onder bepaalde voorwaarden bereid, doch overeenstemming is niet bereikt. Een voorstel tot werkhervatting onder bepaalde voorwaarden is door eiser bij brief van 5 april 2007 van de hand gewezen. Een voorstel tot mediation heeft eiser in november 2007 afgewezen. De stichting heeft vervolgens in december 2007 een verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst bij de kantonrechter ingediend. Deze heeft zich naar aanleiding van een desbetreffend verweer van eiser onbevoegd verklaard bij vonnis van 22 april 2008. Een in januari 2008 namens eiser bij het Scheidsgerecht aanhangig gemaakte bodemprocedure is korte tijd later door hem weer ingetrokken. Partijen hebben ook daarna onderhandeld over een regeling, doch zonder resultaat.
- 2.4 In juni 2006 heeft F. de arbeidsovereenkomst met de stichting opgezegd. Bij vonnis van 15 augustus 2007 heeft de kantonrechter geoordeeld dat de stichting zich niet als een goed werkgeefster jegens F. heeft gedragen door niet eerder in te grijpen in het conflict tussen hem en eiser, nu deze kennelijk ongefundeerde aantijgingen jegens F. bleef uiten, en aan deze een schadevergoeding toegekend ten bedrage van € 12.500,--.

3. Bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De arbeidsovereenkomst tussen partijen bevat een arbitraal beding. Partijen zijn het erover eens dat het Scheidsgerecht bevoegd is en uitspraak zal doen bij wege van arbitraal vonnis. Partijen hebben verzocht om behandeling door de enkelvoudige kamer.

4. Beoordeling van het geschil in conventie

- 4.1 Uit de stellingen van partijen en uit de overgelegde stukken blijkt dat eiser op enig moment ernstige bezwaren heeft gehad tegen gedragingen van zijn toenmalige collega en daarin reden heeft gevonden het vertrouwen in hem op te zeggen. Over de precieze inhoud en achtergrond van dit conflict hebben partijen geen concrete feiten vermeld. De stichting stelt dat eiser haar daarover nimmer voldoende duidelijkheid heeft verschaft. Eiser meent (kennelijk oprecht) dat hij zowel aan de stichting als in deze procedure voldoende openheid heeft betracht en neemt blijkbaar zonder meer aan dat er geen twijfel over kan bestaan dat hem ter zake van dit conflict geen enkel verwijt treft, doch het Scheidsgerecht kan voor dit – ook bij de mondelinge behandeling herhaalde – standpunt geen enkele ondersteuning vinden in de overgelegde stukken. Vastgesteld kan slechts worden dat de samenwerking tussen eiser en zijn collega in de loop van de tijd volledig is vastgelopen.

- 4.2 Daarom kan de juistheid van de stelling van eiser dat hij in oktober 2004 “nadrukkelijk redenen” had het vertrouwen in zijn collega op te zeggen niet worden vastgesteld. Ook heeft eiser niet aannemelijk weten te maken dat de stichting dit conflict had kunnen voorkomen of, toen het eenmaal was ontstaan, had kunnen oplossen. Hoewel van de zijde van eiser is gesteld dat de stichting niets heeft gedaan om de conflictsituatie uit de wereld te helpen, valt uit de in zoverre niet voldoende betwiste stellingen van de stichting wel degelijk af te leiden dat van haar zijde vele pogingen zijn gedaan dit conflict tot een oplossing te brengen. Deze pogingen zijn vooral mislukt omdat eiser daarin geen heil zag.
- 4.3 Nu uit de stellingen van de stichting en de door haar overgelegde producties blijkt dat zij tot juli 2006 het nodige in het werk heeft gesteld om tot een oplossing te geraken, valt niet in te zien waarom aan de stichting van het voortbestaan van het conflict enig verwijt valt te maken. Uit de stukken blijkt dat eiser van al degenen die op enige wijze van het conflict hebben kennisgenomen, daaronder begrepen het medisch stafbestuur en beroepsvereniging, te horen heeft gekregen dat hij dit conflict zou moeten bijleggen. Eiser heeft dit niet heeft gedaan. Het is niet uitgesloten dat eiser daartoe goede redenen had, doch hij is er niet in geslaagd dit ook maar enigszins aannemelijk te maken.
- 4.4 Uit het vorenstaande volgt dat iedere grond ontbreekt de stichting te veroordelen tot het verspreiden van een verklaring als gevorderd en tot betaling van kosten van juridische bijstand aan de zijde van eiser. Wat de verklaring betreft valt daaraan toe te voegen dat ook niet is gesteld in welk opzicht de stichting zich laakbaar of onjuist over eiser heeft uitgelaten, zodat voor de verzochte spijtbetuiging van algemene aard geen grond bestaat . Ter zitting heeft de stichting overigens doen aanvoeren dat eiser steeds vakinhoudelijk goed heeft gefunctioneerd en dat op zijn werk niets viel aan te merken. In zoverre heeft de stichting haar waardering over hem uitgesproken. De stichting kan echter niet verplicht worden deze waardering thans, bijna drie jaar nadat eiser zijn werkzaamheden heeft gestaakt, nog eens publiekelijk bekend te maken. Wat de door eiser gemaakte kosten betreft valt nog aan te tekenen dat de noodzaak en de redelijkheid van deze kosten zelfs niet summier zijn aangetoond.
- 4.5 De slotsom luidt dat de vorderingen van eiser niet toewijsbaar zijn. Hij zal in de kosten van het Scheidsgerecht worden verwezen. Ieder van partijen dient voor het overige de eigen kosten te dragen.

5. Beoordeling van het geschil in reconventie

- 5.1 Nu eiser reeds geruime tijd zijn werkzaamheden voor de stichting niet meer heeft verricht en geen uitzicht erop bestaat dat hij zijn werkzaamheden zal hervatten, is sprake van een wijziging van omstandigheden die ontbinding van de arbeidsovereenkomst op korte termijn rechtvaardigt. Het feit dat de stichting lang heeft gewacht met het verzoeken van ontbinding, staat daaraan niet in de weg. In feite heeft eiser van dit uitstel alleen voordeel gehad, omdat zijn salaris volledig is doorbetaald.
- 5.2 Eiser beroept zich erop dat de stichting heeft toegezegd geen ontbinding te vorderen. Voor het bestaan van een dergelijke toezegging – die door de stichting is betwist –

bestaan geen aanwijzingen. Het Scheidsgerecht acht een toezegging in het licht van de eerder bij de kantonrechter gevorderde ontbinding ook weinig aannemelijk. Van een toezegging kan ook geen sprake zijn op de door eiser aangevoerde grond dat de vroegere raadsman van de stichting na de procedure bij de kantonrechter desgevraagd heeft geantwoord dat de stichting geen verdere stappen zou ondernemen, nu eiser daaraan niet het vertrouwen mocht ontnemen dat de stichting afstand deed van haar rechten. Er zijn voorts geen bijzondere omstandigheden die aan de ontbinding in de weg staan. Dat eiser met ingang van 1 december 2009 met pensioen zou gaan, levert geen reden op de ontbinding thans te weigeren.

- 5.3 De ontbinding zal worden uitgesproken per 1 juli 2009, zodat eiser nog even tijd heeft desgewenst en zo mogelijk een regeling te treffen waardoor zijn (pre)pensioen ingaat per die datum.

6. Beslissing

Het Scheidsgerecht wijst het navolgende vonnis:

- 6.1 In conventie: de vorderingen van eiser zijn niet toewijsbaar.
- 6.2 In reconventie: de arbeidsovereenkomst tussen partijen wordt ontbonden met ingang van 1 juli 2009.
- 6.3 In conventie en in reconventie: de kosten van het Scheidsgerecht, vastgesteld op € 2.866,-- worden voor rekening van eiser gebracht en verhaald op het door hem gestorte voorschot, en voor het overige moet iedere partij de eigen kosten dragen.

Dit vonnis is gewezen te Utrecht op 28 april 2009 door mr. A. Hammerstein, voorzitter, wonend te Arnhem, met bijstand van mr. A.T.B. de Vries, griffier.